

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Radzynie Podl. w I Wydziale Cywilnym

W składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marcin Kowalewski

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Zienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Radzynie Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w L.

przeciwko Z. H.

o zapłatę kwoty 2.020,07 zł

I. zasądza od pozwanego Z. H. na rzecz powoda Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w L. kwotę 2.020,07 zł (dwa tysiące dwa tysiące dwadzieścia złotych i siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,;

II. zasądza od pozwanego Z. H. na rzecz powoda Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w L. kwotę 707 zł (siedemset siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych;

III. wyrokowi w pkt I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje zwrócić powodowi Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w L. ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim) kwotę 93 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu nadpłaconej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 449/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 kwietnia 2015 roku (data nadania) do Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim wpłynął pozew powoda Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział Terenowy w L. przeciwko pozwanemu Z. H. o zapłatę kwoty 2.129.03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż pozwany bezumownie korzystał z nieruchomości Skarbu Państwa znajdującej się w zarządzie powoda, położonej w K., gmina M., oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni (...)ha, w okresie od 2004 roku do dnia wydania nieruchomości - 19 września 2014 roku. Powód jest ujawniony jako właściciel w księdze wieczystej prowadzonej w Sądzie Rejonowym w (...)o nr (...).

Z tytułu bezumownego korzystania przez pozwanego z przedmiotowej nieruchomości powód obciążył go należnością określoną przepisem art. 39b ust 1 ustawy z dnia 19 października 1991 roku o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa i wezwał pozwanego do jej uiszczenia, czego pozwany dobrowolnie nie uczynił (k. 2 – 3v.).

W dniu 21 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim wydał w sprawie sygn. akt I Nc (...) nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (k. 18).

Od nakazu tego w terminie złożył sprzeciw pozwany Z. H.. Podniósł on zarzut przedawnienia roszczenia (k. 23 – 24v.).

Pismem z dnia 30 lipca 2015 roku powód podtrzymał żądanie pozwu do kwoty 2.020,07 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia (k. 36).

Na rozprawie w dniu 10 listopada 2015 roku pozwany Z. H. uznał żądanie pozwu określone pismem powoda z dnia 30 lipca 2015 roku i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu w pozostałej części (k. 47).

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim umorzył postępowanie w części dotyczącej żądania zasądzenia kwoty 108,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty (k. 49).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość położona w K., gmina M. oznaczona jako działka nr (...) o powierzchni (...) ha stanowi własność Skarbu Państwa – Agencji Nieruchomości Rolnych w W.. Dla nieruchomości tej w Sądzie Rejonowym w (...) prowadzona jest księga wieczysta o nr (...).

Nieruchomość ta została wydzielona pozwanemu Z. H.. Umowa dzierżawy została zawarta w dniu 1 marca 1999 roku i obowiązywała do 31 grudnia 2003 roku. Pozwany nadal bez zawarcia umowy dzierżawy z właścicielem nieruchomości korzystał z niej do dnia 19 września 2014 roku. Pozwany Z. H. nie uiszczał żadnych opłat z tytułu korzystania z nieruchomości.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny i został ustalony na podstawie odpisu z księgi wieczystej nr (...) dostępnej pod adresem internetowym <https://ekw.ms.gov.pl/eukw/pdcbdkw.html>, kserokopii rejestru gruntów Państwowego Funduszu Ziemi (k. 41), wyjaśnień pozwanego Z. H. (k. 35v., 45v.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 213§2kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, jeżeli uznanie to nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo nie zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa, będące aktem dyspozytywnym pozwanego, obejmuje zarówno okoliczności faktyczne, jak i podstawę prawną danej sprawy, tzn. zespół obowiązujących przepisów, na podstawie których sąd ma wydać rozstrzygnięcie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1978 roku, sygn. III CRN 232/76, Lex 2062).

Uznanie powództwa dokonane przez pozwanego w sprawie było wyraźne, jednoznacznie określone i nie budziło wątpliwości co do jego treści oraz zakresu, w jakim pozwany uznał żądanie pozwu. Sąd nie stwierdził przy tym, by ta czynność pozwanego była w jakikolwiek sposób sprzeczna z prawem (zmierzała do jego obejścia) lub zasadami współżycia społecznego.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego Z. H. na rzecz powoda Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddział w L. kwotę 2.020,07 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

Ponieważ powód wygrał proces w przeważającej części Sąd na podstawie przepisu art. 98§1 i 3 kpc zasądził od pozwanego Z. H. na jego rzecz kwotę 707 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tą składa się opłata od pozwu w wysokości 107 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł ustalone na podstawie §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.).

Jako że pozwany uznał powództwo, Sąd na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt 2 kpc nadał wyrokowi w pkt I i II rygor natychmiastowej wykonalności.

Z uwagi na to, że powód uiścił opłatę od pozwu o 93 zł większą niż należna Sąd na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późn.zm.) nakazał zwrot nadpłaconej kwoty opłaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.